

JOSE RIZAL

PASKUTINIS SUDIEV

(POSTER ADIOS)

Vertė NADAS RASTENIS

Sudiev, brangi Tėvyne, žeme saulės numylėta:

Tu perlas rytų vandenyno, žuvis mūsų rojus.

Dosiškai auksu tau savo gyvybę nudėvėta;

Jei ji būt ir jauna, skaidri, žavinga ir saulėta,

Ją tavo laisvei aš visvien būčiau mielai aukojęs.

Laukuose mūsų, siautime įtušios žmonijos,

Daug, daug kitų be baimės guldo, galvas, lieja kraują,

Vieta netur svarbos — prie lauro, kipriso, lelijos;

Vistiek mirtis — durtuvos, virvės, šūvis, kalavijas —

Kuomet tėvynės laisvė ir namai to reikalauja.

Prieš mirsiant ag matau jau rytuose skliautai nušvitę

Po įkrios tamsos dangus žadėtą dieną neša;

Jei reikia jums daug rausvau padangę nudažyti,

Slakstykite mano kraują, kad lietuvi imtų lyti,

Tai aušrai pagelbės paskleisti raudonesnę šviesą.

Mano sapnai kai aš brendau iš vaiko į vaikina,

Mano sapnai kai aš virstau į pilnametį vyrą,

Tai užgauda matyt, žemčiuge rytų vandenyno,

Tavo seusas akis, iškeltą galvą, linksma miną,

Ir veidą be raukšlių, gėdos nesudėmėtą, tyrą.

Mano gyvenimo sapnams, geismams mano krūtinės,

Valio, kartoja siela priversta greit išplasnoti;

Valio! Ak, saldu kristi atgaivinimui tėvynės,

Savo mirčia jai duot gyvybę, ir po jos auksinės

Padangės žavumais jos žemę amžinai miegoti.

Jei kas ant mano kapo pamatysit dieną mielą

Beždynt tarp tankios žolės vienišą menką gėlę,

Priglauskite ją prie lūpų ir bučiuokite mano sielą:

Lai gliame kape mano šalti jausmai atšyla,

Ir lai mane paglosto jūsų lengvo kvapo meilė.

Tegul ant, mano kapo mėnuo skleidžia vaizdą skaistų,

Tegul aušros skubi didybė tamsumus išsklaido,

Ir vėjas atsidusia atsidanginęs iš raistų;

O jei kada ant mano kryžiaus paukštis nusileistų,

Tegul jis garsiai gieda giesmių giesmę apie taiką.

Lai saulė neša — per gauruotą spūlyną pirtį —

Dangun, karštybę nuvalytą, mano skundą gyvą;

Tegul draugai apverčia perankstyvą mano mirtį;

Jei kas pavakary norės manė malda užtartį.

Ir tu, tėvyne, melskis, kad išsėčiau pas Dievą.

Supinkit malda ir už tuos, kurie be džiaugsmo skauda,

Už tuos, kurie žiauriai kankinami be kvapo krinta;

Už vargšes mūsų motinas, kurios už mus attrauda;

Ažu našles, našlaičius, už visus, kur kenčia bauda,

Ir už save, kad gautut paskutinį sakramentą.

Kuomet naktis globos kapus šviesoj mėnulio tyro,

Ir mirę mirusius sergės tarp kryžių, palmių, uosiu,

Tie leiskit jiems ramiai miegot, kol laiko smiltys byra;

Jei netikėtai teks išgirsti kankes arba psaltįra,

Tai aš, tėvyne mylima, tai tau, tai tau, giedosiu.

Kai mano kapas baigs sunykt užmiršimų globoje,

Ir kai ant jo nabus kryžiaus, nei akmenis, nei uosio,

Tegul tuomet kantrus artojas žemę suvagoja,

Ir lai dulkynė mano nekankaus praevio koja

Suteikia mylimos šalies piliečių kilimuose.

Ir nesvarbu, kad jau esu nuskirtas į dulkyną,

Aš vis per jūsų orą kilsiu ten, kur žvaigždės žiba;

Pisui, kaip virpanti gaida, kurią jau jūsų ausys žino;

Plūdusiu vėtrės į kvapumą, šviesą arba dainą,

Kartosiu savo mintį apie laisvę ir tikybą.

Sudiev, tėvyne mylima, skausmų džiaugsmų šaltinis,

Sudiev, Filipinija, Sudiev! Ak, aš bedalis,

Palieku tau tėvus, namus — einu nenusiminęs;

Einu ten, kur nė vergijos ir nekaltų žudynės:

Ten, kur tikyba nekaria, kur Dievas visagalis,

Sudiev, jaunų dienų draugai, gimti namai ir šeima;

Sudiev, tėvai ir giminės, aš jūsų sielų diegas.

Dėkoju po sunkių dienų, už atilsio palaimą.

Sudiev, švelnus svetimsali, atnešęs mielą džiaugsmą.

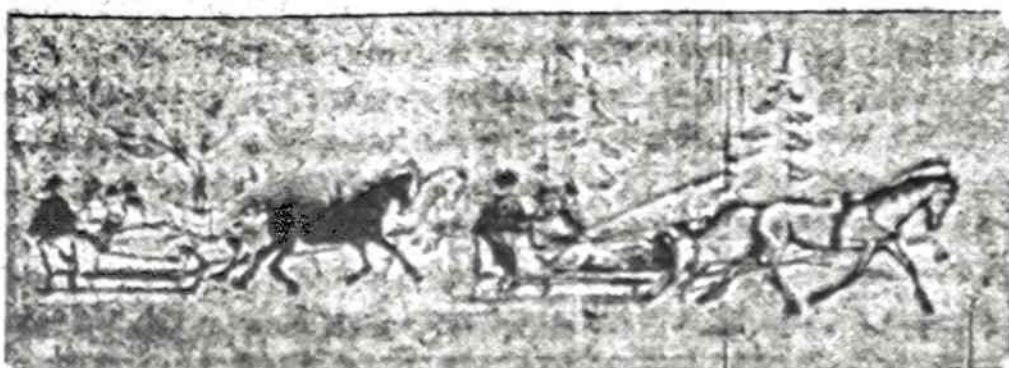
Sudiev, mieli ir mylimos — mirtis tai mielas miegas.

★

Jose Protasio Rizal (1861—1896) filipiniečių rašytojas ir patriotas. Ispanijoje studijavo mediciną ir filosofiją. 1886 metais paskelbė romaną "Noli me tangere" (Neliesk mane). Tai buvo filipiniečių gyvenimo ispanams valdant studija, aštri satyra prieš ispanų administraciją ir vienuolynus. Hong Konge buvo atidarys medicinos kabineta. Grįžęs į Manilą buvo suimtas ir ištremtas į Mindanao, apkaltintas priklausęs slaptooms draugijoms ir organizavęs sukilimą. O 1896 m. ispanų valdžiai reikalaujant išsiųstas į Ispaniją, iš ten vėl grąžintas į Manilą, kur nuteistas mirti ir sušaudytas.

Poeto laureato Nado Rasteno išverstas Rizal atsiveikinas Poster Adios Paskutinis Sudiev yra jo paskutinis kūrinys prieš mirsiant.

Jose Rizal turėjo didelės įtakos kovose dėl Filipinų nepriklausomybės.

DIES NATALIS INVICTI SOLIS

(Nenugalimos saulės gimimo diena)

Tikrąją Kalėdų prasmę, atrod, nurodo aukščiausias antraštėje pacituotas sakiny, kurs, greičiausia, yra tiek pat senas, kiek sena lotynų kalba: Dies natalis invicti solis.

Noras išrišti Kalėdų misteriją yra būdingas vyrams ir moterims visokių tikėjimų. Tai yra noras, kilantis iš pačių žmogaus širdies gelmių, nusikratyti praieities negerovių ir atgimti geresnėje aplinkoje kaip išorėje, taip savo viduje. Kad šitas noras yra susietas su Gruodžio 25 diena, daug kartų buvo rašyta, nieko bendra neturi su krikščioniškais Kalėdomis, o buvo jaučiamas ir įvairiausiomis šventėmis, ceremonijomis ir ritualais išreiškiamas įvairiose tautose visame šiauriniame pusrutulyje per tūkstančius metų dar prieš Kristaus gimimą, nuo Mezopotamijos iki Graikijos ir Romos, kitapus Dunojaus upės slėnio iki Baltijos ir kitapus Baltijos iki Skandinavijos šiaurės, kur per Kalėdas saulė visiškai nebepateka.

Gruodžio 21-23 dienos šiaurės pusrutulyje yra pačios trumpiausios, gruodžio 25 diena jau yra viena kita sekunde ilgesnė, vadinamas, krizė nugalėta ir saulė grįžta laimėtoja! Dėlto ta diuigi diena buvo pašvesta nenugalimos saulės gimimui.

Dievų visuomet vertino žmonių talką

Mes savo rašto neturėje, apkrūtyti ir priėmę krikščioniškąją Kalėdų versiją visiškai pamiršome, kaip mūsų protėviai šia saulės pergalės ir grįžimo šventę vadino, bet kitos tautos, kaip graikai ir romėnai, kurie jau senovėje turėjo savo raštą, ir nordikai, turėję savo runas, jamžino ir išlaikė savo senovės padavimus, mitus bei tikėjimus. Visur tas žiemovidžio laikas buvo įsivaizduojamas kaip žūt-būtinės kovos laikas

ir didžiausio Romos lėbavimų šventės — Suturnalijos buvo pakeistos Kalėdomis gruodžio 25 d. tikslu nuo pagonų patraukti savo pusėn ko daugiau šalininkų, bet ketvirtą šimtmečio po Kr. pabaigoje Romos vyskupas šv. Krizostomas viename savo pamoksle pasakė:

„Ši diena (gruodžio 25 d.) buvo neseniai Romoje įvesta kaip Kristaus gimimo diena dėl to, kad pagonim esant užimtiem savo profaniškoms ceremonijomis krikščionys galėtų nekludom atlikti savo šven tas apeigas“.

Kaladė - Kalada - Kalėdos

Tačiau, Kalėdoms parinkimas Suturnalijų datos vietoje laukto teigiamos turėjo neigiamas pasekmes. Kalėdos persiėmė Suturnalijų komercializmu ir taip tebera „švenčiamos“ iki šiai dienai, išvirtsios ir didžiausią metų pirkimo-pardavimo kermošio, sukvėavimo ir vagišavimo sezoną. Jau 742 metais po Kr. šventasis Bonifacas skundėsi Romos popiežiui Zachariui, kad jo pastangos atvesti į krikščionybę germanus eina niekais dėl Romos krikščionių kaltės kaip jie Kalėdas švenčia. Kiek tik kartų šis šventasis bandė atkalbėti savo atverstuosius nuo jų pagoniškų švenčių papročių su lėbavimais ir palaidūnystėmis, jie atkirsdavo jam, jog jie patys savo akimis matė, kad višai taip pat daro krikščionys patį amžinajame mieste (Romoje). Vargšas popiežius sutiko, kad šventas Bonifacas turėtų išleisti įstatymą, draudžiantį per Kalėdas praktikuoti Suturnalijas.

Gruodžio 25 diena kaip Kristaus gimimo data toliau nuo Romos labai negreitai ir nenoriai buvo priimta. Daugumas Rytų krikščionių pasiliko ištikimi sausio 6 dieni, Germanijoje buvo priimta tik 813 metais, o Norvegijoje tik dešimtam šimtmečiui, „sulydinant“ krikščioniškąją šventę su pagoniškais tradicijomis ir apeigomis. Nordikai turėjo savo Saulės Grįžimo šventę panašią į romėnų Suturnalijas ir jas vadino JOL, kas lietuviškai, kaip kitoje vietoje rašoma reiškia kaladė arba kaip žemiau išstaria kalada. Ima pagunda spėti, kad Kalada susilavinta į

Kolada, baltgudžiai Kalady, grižo atgal pas lietuvių kaip Kalėda, Kalėdos.

Kalėdų metu gimė dievo Ozirio sūnus Horus

Kai kas (daug kas) stebisi, dėlko didžiausia metinė šventė yra blogiausiu metu — žiemą, kai tamsu ir šalta ir viskas sustigę, o ne vasarą, kai viskas žydi — klesta ir saulė šviesia bei šilumą gausiai skleidžia? Aišku ir be atsakymo, kad atgauta gyvenimo viltis yra didesnis džiaugsmas negu pats gyvenimas. Seniausias saulės pergalės paminklas yra druidų milžiniškieji akmeniniai stulpai, vadinami Stonehenge, Anglijos salose, ir senovės persų saulės dievo Mitros garbinimo kultas. Nuo birželio 21 dienos iki gruodžio 21 dienos saulė — dienos šviesa visą laiką kovoja, pralaimėdama nakties tamsai ir štai nuo tos datos saulė pradeda atsispirti ir diena po dienos kovą laimėti. Ar galį būti džiugesnė diena, kaip saulės pergalės diena!

Kiekviena tauta pagal savo supratimą ir išgales tą svarbią dieną šventė. Skandinavai ir germanai tą žiemos šventę siejo su ažuolo kalade (yule log), ir jau nuo gruodžio 17 dienos per 12 dienų kėlė iškilmes žemės ūkio dievui Saturnui, egiptiečiai celebravo vaisingumo dievaitės Isis ir dievo tėvo Ozirio sūnaus Horo (Horus) gimtadienį.

Karalių Karaliaus ne Trijų Karalių šventė

Gal būt vienas seniausių išlikusių saulės grįžimo švenčių papročių senovės graikų-romėnų kultūroje yra dar šiandien Italijoje populiarius Abruzzi kalnų piemenys, vadinami zampognari, kurie senais avikailių kailiniais ir ožkos kailių kelnėmis apsivilkę bei ožkos kailio naginėmis, storomis vilnonėmis kojėnėmis, apsiavę traukia per Romos miestą treacinės kalnų meliodijas namų darbo fleitomis ir į škotų „bagpaipas“ panašias zampogna instrumentais grodami. Romėnų Kalėdos prasideda anksti ir baigiasi tik per Tris Karalius sausio 6 dieną.

Trijų Karalių diena irgi yra „perdirbta“ iš pagoniškos grai-

kiškai vadintos Epifania, tą žodį iškreipiant į Epiphany, Befania ir Befana. Pradžioje Kalėdos (Christmas) ir Epiphany (Trys karaliai, trys išminčiai, magai, raganai) švesta kartu ir tik 5 gimtmetyje tos šventės perskirtos, pastarąją subažnytinant. Toji Epiphany šventė 14 šimtmečiuje vadinta Karalių Švente ir švesta labai linksmai ir demokratiškai. Net vyskupo rūmų durys tą dieną būdavo atdaros visiems norintiems celebruoti. Tą dieną kunigai rinkdavo „Karalių Karalių“ (iš savo tarpo) ir pasodindavo į sostą, o trys kiti išrinktojo kolegos — vienas apsiengęs baltu, kitas raudonu ir trečias juodu rūbu puldavo prieš jį ant veido. Karalių Karalius, kurs reiskė Kristų, visus kviesdavo į pokylį.

Kaip krikščionybė persiėmė pagonų papročiais

Epifanijos arba Trijų Karalių šventės pranokėja Befania arba Befana senovės romėnų vaikams reiskė tą patį, ką Europos šiaurės kraštų vaikams reiskia Kalėdų Senelis, tik anas yra vyras, o ši yra sena biauiri ragana su ilga kumpa nosimi ir aštriu atkištu smakru, skudurais apsiengusi, galvą skara apsimotu-rojusi ir šluota nešina. Ji, panašiai kaip Kalėdų Senelis ateidavo nakties metu su dovanoimis, tik ne visiems: geriems vaikams į jų pakabintas kojines įdėdavo saldumynų, o negeriems — anglių ir akmenukų...

Dar minėtinas kitas sukrėčionintas senovės paprotys, tai dideliame švenčių pyrage (torte) įkėptos trys baltos pupos (trims karaliams) ir viena juoda pupa. Tas, kas totą valgydamas rasdavo juodąją pupą, būdavo apšaukiamas karaliumi ir pats pirmasis išgerdavo pirmąjį vyno stiklą. Paskui jį visi kiti šaukdami „Karalius geria!“ imdavo gerti. Tariamai taip sušukę „trys karaliai“, kai atėję į Betlejų pamatę Mariją su kūtimi penit kūdikį Jėzų. Išgėrus vyno, „suverenai“ išsitrindavo sau žmoną, ministerius ir pažus ir pradėdavo diktuoti įstatymus ir duoti įsakymus. Tos celebracijos visuomet baigdavosi girtomis orgijomis. Imperatorių laikų Romoje toks „karalius“ galėjo turėti ir vergų, kurie pralėjo jo klausyti, bet bažnyčia pamažu tos rūšies elegancijas uždraudė, vadindama jas nemoralinėmis.

Europos šiaurėje, kur tamsios, ilgos ir šalios žiemos naktys labiau negu pietuose vertė bijotis visokių piktų tamsos būtybių, žmonės nuo jų gindavosi amaly, eglių, pušų, kadugių ir kitokių per žiemą žaliuojančių augalų šakomis. Kadangi tie augalai atrodė stiprūs net žiemai atsispirti, dėlto turėjo atsparas galią namuose prieš piktas raganas ir demonus. Už vis daugiausiai buvo vertinama ažuolo medžio — kaladės ugnis, kuri ir krikščionybė įvedus dar ilgas metus šiaurėje buvo su ceremonijomis deginama.

Kalėdų eglyte tariamai „išradęs“ šventas Bonifacas (8 šimtmečio pirmojo pusę vokiečių apaštalas), norėdamas krikščionis atrpatinti nuo šventų ažuolų, jų vietoje liepdavęs išpuosti eglytes, apkabinejant jas gėlėmis ir vaisiais, aiškinant, kad pirmąją Kalėdų naktį visi medžiai, krūmai ir augalai miškuose pražydo sužinoję, kad Kristus gimė...

Vėliausias Kalėdų išradimas, daugeliui virtęs sunkia našta, yra kalėdinių paveiksluotų atviručių rašymas ir siuntimas, kuri jau pradeda išgyvendinti vėliausias sumanymas vietoje Kalėdų sveikinimų skirti tam tikra sumą tautiniams kultūriniam reikalams.

J. Pr.

KAIP OLEVICIUS AMERIKOJ ISIKURE

Užrašė NADAS RASTENIS

II

(Pirmoji šio užrašymo dalis, pavadinta "Kaip Olevičius pėsčiomis į Ameriką ėjo".
tilpo Naujienų praeito spalio 27 d. Nr. 253 trečiuoju tęsinu serijoje "Kur senųjų lietuvių gyventa")

Atvykęs iš Bostono į Baltimorę pradžioje spalio 1924 metų ir priėjęs prie Marylando Baro 1925 pavasarį, įsisteigiau advokatišką raštinę Juozo Olevičiaus name, 700 W. Lombard Street, pirmame aukšte. Jis pats su žmona gyveno antrame aukšte. Juozas mokslo nedaug turėjo, bet skaitė knygas ir laikraščius, ir turėjo didelę, seną, bet gerame stovyje, angli kalboje katalikišką Bibliją, kurios pradžią buvo gerokai išsitemijęs, ir mėgdavo kritiškai pareikšti savo nuomonę apie šventraščio padavimus.

Kelis vakarus, 1926 metais, jis man pasakojo, nuoširdžiai ir

teisingai, kaip jis 1887 išsileido keliauti į Ameriką, kaip jis pėsčias ėjo, kaip pagaliau jis pasiekė Ameriką ir Baltimorę ir kaip Baltimorėje lietuviai kūrėsi. Aš jo pasakojimus ir pergyvenimus užrašiau, parodydumui kad ir tais laikais kai kam teko daug vargo patirti, kol Ameriką pasiekė.

Nadas Rastenis

Pagaliau, priplaukėm New Yorką. Laivas sustojo. Mus lipančius nuo laivo suvarė į kažkokį didelį kluoną. Mane paklausė, ar turiu pinigų. Atsakiau, kad neturiu. Apklaussinėjai pradėjo tarp savęs kalbėtis. Pabijojau, kad mane dar gali su-

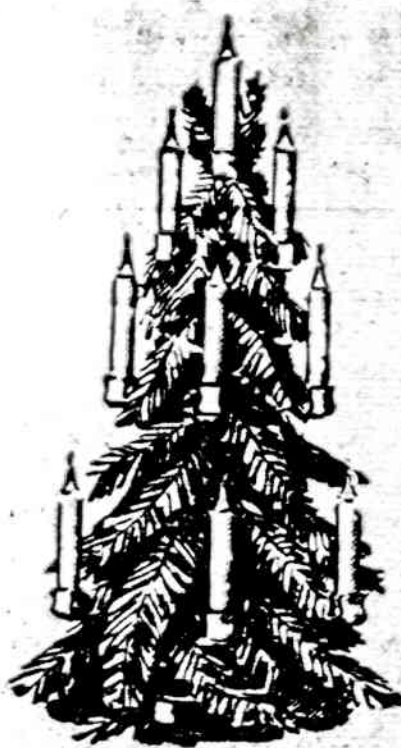
laikyti, todėl ėmiau ir pasprukau su kitais praėjusiais ir įlipau su lipančiais į nedidelį laivą. Tas laivas mus atvežė iki prieplaukos, kur buvo geležinkelis. Susodino į traukinį ir išsiuntė į Philadelphia.

Pusnaktįj mane išsodino Philadelphiaj. Jokio antrašo neturėjau, nežinojau kur eiti, tai ir išsinaudžiau iki ryto stotyje.

Kai pradėjo aušti, išėjau gatvėn ir atmenu, kad ėjau Market gatvė. Eidamas susidūriau su jaunu vyriuku ir jis mane užkalbino. Aš jį pratariau vokiškai. Jis man atsakė žydiškai — mat žyduko būta. Aš jį klausiau apie darbą. Jis mane nuvedė į žydų siuvyklą. Pradėjau dirbti. Darbdaviai ir darbininkai visi buvo žydai, apart, vieno italo ir manęs, kurie buvome katalikai — pasirodėme ražančius.

Cia man mokėjo vieną dolerį savaitę ir davė pavalgyti. Ant rą savaitę man bedirbant dirbtuvėn atėjo koks tai vaikinai, lietuvis. Aš jam pasiskundžiau, kad mažai pinigų uždirbu. Jis man patarė važiuoti į Baltimorę. Sakė, kad Baltimorėje esą daug daugiau lietuvių siuvėjų, kaip Philadelphiaj, ir geriau uždirbą. Jis man davė ir antrašą — Jono Gulbino, Baltimorėje, kuris turis siuvyklą.

Šeštadienį baigęs antrą savaitę darbą, gavau antrą dolerį ir išplaukiau laivu į Baltimorę. Kelionė kainavo \$1.5. Laive susitikau vyrą, kuris žinojo Baltimorę. Jis mane pristatė man

įduotu antrašu — į salūną, pas kurio savininką tada gyveno Jonas Gulbinas. Tas salūnininkas buvo lietuviškas vokieitis.

Salūnininkas nuvedė mane į Gulbino siuvyklą ir pašaukė Gulbiną. Šis mane paklausė, ar aš jį pažįstu. Aš jo nepažinojau ir pasakiau, kad nepažįstu. Sakiau, kad gavau jo antrašą iš vieno Philadelphiajos lietuvių, tai ir atvažiavau. Bet Gulbinas atsakė, kad jis mane pažįstas, nes Pasvalyje mane matydavęs, tai atsimeinas.

Po pasikalbėjimo grįžau atgal į salūną. Atėjo Pijus Bielys, mane paklausinėjo ir nupirko alaus stiklą.

Paskui atėjo M. Jonaitis ir po pasikalbėjimo davė 25 centus nueiti į pirtį.

Gavau darbą. Uždirbau \$4 į savaitę. Bet turėjau mokėti salūnininkui už maistą ir nakvybę \$4 į savaitę. Tai ir gyvenau be cento.

Po kiek laiko susitariau darbui kitot dirbtuvėj, sutikdamas jį prižiūrėti už leidimą joje gultei ir dar gavau \$7 už savaitę darbo. Iki pavasario dirbdamas toj siuvykloj po \$7 į savaitę, per metus sutaučiau \$400, kuriuos laikiau rūsyje, skuduruose. Rūsys buvo atviras ir bet kas galėjo mano turtą pačiupti. Paskui man buvo patarta padėti pinigų į banką, tai ir padėjau.

Kai atvažiavau į Baltimorę 1887 metais viso lietuvių didelių ir mažų, buvo apie 100 žmonių. Pirmieji lietuviai pionieriai buvo: Bielys, Šlivinskas, Jonaitis, Oberaitis ir kiti.

Pažangos pas lietuvių nesimatė: visi taip sau malėsi. Po metų laiko Baltimorėn atvažiavo Jonas Šliupas su šeima. Jis čia užsidėjo cigary ir tabako krautuvę. Apie jį buvau girdėjęs ir skaitęs jo leistą "Lietuvių Balsą". Pagaliau, viename piknike jį asmeniškai sutikau. Po to sekmadieniais pradėjau pas jį nueiti.

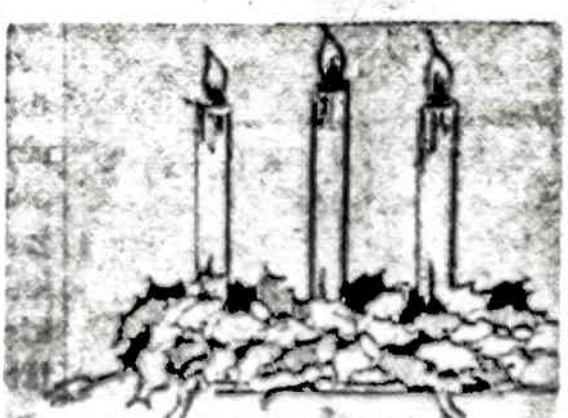
Po kiek laiko jis sumanė mokyti į daktarus, o šeima — moterį su dukra ir sūnumi — išleisti Lietuvon. Taip ir padarė.

Kai Šliupas pasiliko vienas, tai pradėjo sekmadieniais pas mane ateiti. Aš tada su Radavičium kartu viename kambary gyvau.

Rudenį atėjus, pradėjome rengti prakalbas. Kas sekmadienį Šliupas sakė prakalbas. Man jo prakalbos labai patiko ir aš buvau tų prakalbų uolus rėmėjas. Įžanga būdavo 10 c. ir tuos dešimtukus aš buvau pastatytas surinkti. Kai kada jų atlikdavo po visų išlaidų, o kai kada reikėjo pridėti, bet trūkstam — aš pats apmokėdavau.

Per žiemą Šliupas pasakė 30 prakalbų ir aš jose visose buvau. Apmokėjęs visos žiemos prakalbų išlaidas liko \$4. Tada nutarėme sutverti Mokslo Draugiją. Ir sutvėrėme. Tikslas buvo leisti knygas ir skleisti apšvietą. Nariai mokėjo po \$1 į mėnesį duoklių. Draugija sėkmingai veikė ir leido keletą leidinių.

Mane, kuris buvau tvirtas

Šliupo rėmėjas, vadindavo "Šliupų paveršiu". Kai gatvė eidavau, tai kiti į mane jautiškai bliuodavo. Bet aš nekrepčiau dėmesio.

Besimokindamas Marylando Universitete, Baltimorėje į daktarus, Šliupas ir mane kalbino mokyti. Bet aš jam sakiau, kad daktaru man persunkū mokyti; sakiau, kad kunigu tai norėčiau mokyti. Ir aš rimtai maniau kunigu mokyti. Bet Šliupas mane atkalbino sakdamas, "Ką tu ant kunigo mokyšies? Juk tu pats žinai, kad visam tam netiki! Tu gi turėsi per akis žmonėms meluoti".

Aš jo paklausiau ir kunigų nesimokinau.

Pagaliau Šliupas baigė medicinos mokslo ir iš Baltimorės išvažiavo.

Aš tuo laiku buvau susitaukęs arti \$500, apsigėdijau ir nusipirkau namą, 536 S. Paca Str., už \$2,500. Dalį įmokėjau, o likusius paėmiau "ant morgičiaus". Kaip tada iš manęs visi juokėsi, kad aš pirkau namą. Mat, tada iš lietuvių tik vienas Burinskas turėjo namuką. Tais laikais didžiumas lietuvių važiavo į Ameriką tik užsidirbti pinigų ir vėl grįžti Lietuvon. Tai iš namų perkėjų juokėsi. Vienok, pasijuokę, kaip Žolynas, ir kiti, pradėjo patys namus pirkti.

Per dvejus metus pirkto namo skolą atmokėjau ir paskui pirkau kitus namus Baltimorėje ir ūkių už miesto.

Dabar, pagyvenęs Amerikoje pulką metų, jaučiu, kad mano likusioms dienoms gyvenimas yra užtikrintas.

Iš savo gyvenimo patyrimų už save jaunesniems galiu tiek pasakyti: Prisispyrimas, kantrumas ir taupumas, tai pamatai pageidaujama tikslui siekti.

PRIERAŠAS. Gyvenęs 74 metus ir būdamas našliu, Juozas

Olevičius (kartais vadindavosi Juozas Kuls) mirė 1987 rugsėjo 27, Baltimorėje, ir palaidotas Loudon Park kapuose. Paliko sūnus Juozą ir Algirdą ir dukrą Jevą Bell. Paliko turto per \$60,000.

Juozas Olevičius kartais vadinosi vardu Juozas Kuls ir buvo artimas su vienu (bene Justinu?) Kuliu Chicagoje.

Tas žmogus yra sveikas, kuriam kiekvieną dieną skauda kitoje vietoje. (Michel Chrestien)

San Francisco psichiatras Dr. Barnes "atrado", kad žmogui meluojant, jo melagystė tuč tuojau atsiliepia jo paties kojų pirštuose. Melavimas sukelia kojos didžiojo piršto virpėjimą, tvirtina psichiatras Barnes. Galima išbandyti.

Didžiausias sovietų medicinos laimėjimas: Leninas padarytas "nemirtingu"!

SKAITYK PATS IR PARAGING KITOS SKAITYTI NAUJIEŅAS

MERRY CHRISTMAS, HAPPY NEW YEAR

Complete Line of Drugs and Cosmetics

Prompt Delivery of Prescriptions

RUSSELL'S PHARMACY

OL 2-0090

4928 W. 14th Street

OL 2-0091

LIBERTY PHARMACY

1900 South Cicero Avenue

OL 2-7050

Russell J. Laspiša, B. S., R. Ph.

Linksmų Kalėdų švenčių ir laimingų 1972

Metų linki visiems draugams

ir kostumeriams

COMMUNITY PHARMACY

LIETUVIŲ VAISTINĖ

C. KARECKAS, R. Ph.

Lietuviška spauda, įvairiausi kūdikų ir foto reikmenys.

5000 West 16th Street

Cicero, Illinois

Phone: OLYmpic 2-0951

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ ŠVENČIŲ

sveikinimai ir geriausi linkėjimai visiems lietuviams

ŠIMAITIS

REALTY, INSURANCE

PILDOME INCOME TAKSUS

2951 West 63rd St.

Tel. 436-7878

SLA 134-ta MOTERŲ KUOPA SVEIKINA
NAUJENŲ redakciją, administraciją, skaitytojus ir
visus SUSIVIENIJIMO narius, linkėdama
LINKSMŲ KALĖDŲ ir LAIMINGŲ NAUJŲ
1972 METŲ

SUSIVIENIJIMO LIETUVIŲ AMERIKOJE

134-tos MOTERŲ KUOPOS VALDYBA ir NARĖS

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ
DRAUGAMS, KOSTUMERIAMS IR VISIEMS LIETUVIAMS!

S. BALZEKAS, Jr.

S. BALZEKAS, III

R. BALZEKAS

Balzekas Motor Sales, Inc.

CHRYSLER — PLYMOUTH — Distributor

"U WILL LIKE US"

4030 Archer Avenue

Telephone VIrginia 7-1515

VIENINTELIS LIETUVIŲ ORGANIZUOTAS BANKAS
CHICAGOJE

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujų Metų
linki visiems geros valios lietuviams

METROPOLITAN
BANK & TRUST CO.

2201 WEST CERMAK ROAD

CHICAGO, ILL. 60608

Member FDIC

Visi Depozitai apdrausti iki \$20,000

ADOLFAS BALIŪNAS
Vice-President

WILLIAM O. KURTZ, JR.
President

Visiems mūsų šeimos bičiuliams, draugams ir
pažįstamiems linkime nuotaikingai praleisti Kalėdų
Šventes ir su džiaugsmu laimingai pradėti
Naujuosius 1972 Metus

BIRUTĖ IR JONAS BAUFELDAI

Baufeld Truck Refrigeration Service
Co., Inc.

1500 W. 33rd ST.

CHICAGO, ILL.

TEL: 927-2749

Linksmų šv. Kalėdų ir laimingų Naujų
Metų linki visiems savo klientams
ir draugams

LIEPAI IR PURTULIAI

CICERO LIQUOR HOUSE

4916 West 14th Street

Cicero, Ill. 60650

Tel. TO 3-9518

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ
1972 METŲ

Sveikiname savo klientus ir visus pažįstamus

LAVERGNE PHARMACY

Kalbame lietuviškai

50th Ave. ir 14th Street

Cicero, Ill. 60650

Phone 652-1070

E. Osmolak R. Ph. • A. Liutkus R. Ph. • R. Reiman R. Ph.

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujų Metų
linki

DR. & MRS. P. ATKOCIŪNAS

DENTIST

1405 So. 49th Ct.

Cicero 50, Ill.

Tel.: OL 2-4276

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujų Metų
našų klientams, draugams ir
pažįstamiems linki

LIBERTY RESTORANAS

PRANĖ IR MEČYS SKRUODŽIAI

4915 W. 14th St., Cicero. Telef. TO 3-9371

OL 2-5245

TO 3-9687

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujų Metų
linki

VANCE FUNERAL HOME

ADVISERS & DIRECTORS

JEAN VANCE

1424 So. 50th Ave.

Cicero, Illinois 60650

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujų Metų
visiems savo kostumeriams ir draugams linki

VLADAS IR GENOVAITĖ BIKULČIAI

Lietuviškos užkeigos ir valgyklos savininkai

4845 West 14th Street

Cicero, Ill. 60650

Tel.: OL 6-1355

MERRY CHRISTMAS AND A HAPPY NEW YEAR
TO THE LITHUANIAN CUSTOMERS OF MINE

GRANT WORKS FRUIT MARKET

4913 W. 14th St., Cicero Phone: OL 2-0946
We have fresh vegetables and fruits everyday.

Wholesale and Retail — Free Delivery

LIETUVIŲ RAUDONOS ROŽĖS
PAŠALPOS KLUBAS CICEROJE

Kalėdų ir Naujų 1972 Metų proga sveikina
visus klubo narius ir biznierių-rėmėjus

1972 METŲ VALDYBA:

Peter T. Gendville, Jerry Kasulaitis, K. P. Deveikis, C. Genis,
A. B. Petkus, Chester Arasim, Victor Arasim,
Al Sirevich, John Sumakaris, Frank Sapit.

Klubo metinis susirinkimas įvyks sausio 7 d., 1972 m.
Liberty svetainėje, 14th St. ir 49th Ct., Cicero.

GARSINKITĖS NAUJIENOSE

KALĖDOS DŽIUNGLESE

Giesmė giedama tom-tom būgnams palydint

Nors krikščionių misionieriai, kelintas šimtas metų, kaip
skiepija baltaodžių tikėjimo sąvokas Afrikos "laukiniams", bet
teisingai sako Louis Cassels, užrašęs ir išvertęs vieną tų "laukinių"
Kalėdų giesmę, jog, atrodo, daugiau būtų geros naudos, jei iš
džiunglių misionieriai eitų baltaodžių pamokyti tikėjimo.

Zemiau spausdinama Liberijos krašto gilumoje gyvenančios
"laukinės" Loma genties kalėdinė giesmė, kuri raistuose gie-
dama būgnais (drums) palydint.

Kas Kristaus gimimo naktį
Pavargusiam pakeleivui
Atneša šilto vandens
Ir matrasą atsigulti.

Paėmęs iš savo lauko
Duoda glėbį malkų
Jėgos netekusiam kaimynui,
Maliarija sergančiam nuneša vaistų,

Žodžių įkalba ramybę
Baimės apimtą žmogui,

Duoda maisto vaikams,
Liesiems ir išbadėjusiems,

Aprūpina žibintu girioje keleivį

Padainuoja naują dainą
Po žvaigždėmis šokantiems
Jauniems žmonėms,

Aplanko kuklų draugą,
Norintį patirti apie Kristų,

Kas visus tuos dalykus darys,
Tas susilauks laimės dovanų
Didesnių negu sulaukia sūnus
Grįžęs namo, kur ilgai nebuvo,

Ir nors jis susilauktų senatvės,
Kada pats nebepalips į gamaką
Ir kitas jam turės uždegti pypkę,
Ir visos jo žmonos ir sūnai išmirs,

Ir jis liks lyg stuobris be šakų,
Bet gyvenimas jam bus saldus
Ir jis gyvens ramybėje,
Lyg tas, kurs gavo gerą derlių,
Kurs girdi savo kaimynus
Giriant jo žygius jaunystėje,
Taip jūs sulauksite palaimos,
Jei dirbsit meilės ir pagalbos darbą
Kalėdų švenčių naktį
Užgimus Kristui.

J. Pr.

Švenčių proga sveikina visus savo pažįstamus ir klientus

J. LESECKAS

Veterinarijos Gydytojas

1501 SO. 49th AVE., CICERO, ILL., Tel. 652-7585

Grant-Works Kačių ir Šunų Klinika
Atdara kasdien nuo 4 iki 7 val. vakaro, išskyrus trečiadienius
ir šeštadienius, nuo 9 iki 4 val. popiet.

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ ŠVENČIŲ
Bičiuliams ir Klientams linki

STEFA ir BENAS DUNDAI

Galite gauti pirmos rūšies importuotų ir vietinių gėrimų
4830 W. 15th Street Tel. Townhall 3-1617
CICERO, ILLINOIS 60650

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ
visiems savo kostumeriams ir draugams linki

MR. ir MRS. PAUL PUTRIM

BUČERNĖ IR GROSERNĖ
Lietuviškas Skilandis ir Dešros

1446 S. 49th COURT — OL 2-7529
CICERO, ILL. 60650

CARY'S BAKERY
AND
DELICATESSEN

Wishes everyone a very Blessed Christmas
and A Happy New Year

For Party & Hors D'Oeuvres
Trays For the Holidays
Call 652-4045

CARY'S BAKERY
4902 West 14th St.
Cicero, Ill. 60650

SYKSTUOLIS SKRUDŽAS

(Tėsinys iš pirmos dalies)

Skrudžas pasijuto kiek ne-
smagiai, bet dvasios paklaus-
tas, ar ir jis su savais bendra-
darbiais taip švenčia Kalėdas
atsakė: "Taip". Šokiai tęsėsi.
Senio Fecvingio blaizdos, ap-
mautos šilko kojineis, šok-
ant švytėjo visuose kamba-
rio kampuose. Vieniuliktai iš-
mušus, pokylis pasibaigė. Jau-
nimas skirstėsi, o ponai Fec-
vingai, sveikindami kiekvie-
ną, spaudė ranką ir linkėjo
linksmų Kalėdų. Visa tai ma-
tyti Skrudžui buvo nesaya, ne-
jauku.

— Kokie menkniekiai paten-
kina šiuos kvailius žmones! —
tarė dvasia.
— Menkniekiai? — mįslin-
gai atsiliepė Skrudžas.

— O kas, ar ne menkniekiai?
— įtaringai paklausė dvasia.
Skrudžas pajuto į save at-
kreiptą dvasios žvilgsnį ir nu-
tilo.

— Kas atsitiko? — paklausė
dvasia.

— Nieko ypatingo, — atsakė
Skrudžas.

— Atrodo, jog tu kažką gal-
vojai, — tarė dvasia.

— Ne, nieko, — atsakė Skru-
džas. — Norėčiau tik pasakyti
tik porą žodžių mano raštinin-
kui.

Šioje linksmoje šokių, žaidi-
mų ir vaišių scenoje Skrudžas
mintimis pergyveno savo jau-
nystę, matė save tokiu, kokiu
buvo būdamas jaunas.

— Nedaug beliko laiko:
Greičiau!

Šviesos užgeso ir dvasia su
seniu Skrudžu vėl atsidūrė
lauke. Skrudžas pamatė savo
senąjį "aš". Dabar jis buvo pa-
čiame žydėjimo jaunikaits. Jo
akyse buvo galima pastebėti
truputį neramumo, godumo,
iš ko buvo galima spręsti, kad
jame yra nekilnių geidulių šak-
nų, kurios ilgai nei galėjo la-
bai įsikurti. Jie apsilankė vie-
nuose namuose, kur Skrudžas
buvo ne vienas. Šalia jo sėdė-
jo jauna graži mergina, o jos
akys buvo pilnos ašarų. Ji
kažką Skrudžui primindama
pasakojo iš savo praeities gy-
venimo, pabrėždama, jog de-
juoti ji neturinti pagrindo.

— Koks stabas tave pakeitė?
— paklausė Skrudžas.

— Aukštinis.

— Pasaulis to ir reikalauja,
— atsakė Skrudžas.

— Pasaulis veidmainingas.

Jis nieko taip neniekina kaip
neturtą, o sąžinė ir dora jam
nesvarbu. Nors ir skelbia, jog
smerkia egoizmą ir guobumą,
bet tikrumoje tai retai pasitai-
ko. Aš mačiau kaip visus jūsų
kilniausius siekius, idealus,
palengva rijo didžiausias jūsų
geidulus — gobšumas, kuris
visus jūsų "aš" valdė.

Ir taip greitomis jie persvars-
tė savo praeitį, buvusį savo
neturtą, nepatyrimą. Paga-
liau moteris tarė:

— Tada tamsta buvai rimtas
žmogus.

— Tada aš buvau dar vaikas,
— skubiai atsakė Skrudžas.

— Tamsta pasikeitė, o aš
tebesu tokia, kokia buvau. Tai,
kas mums žadėjo laimę, kada
mūsų širdys jungėsi į vieną,
dabar lemia vargą, nes mes
esame jau visai skirtingi žmo-
nės, kitokių pažiūrų ir kitaip
jaučiame

Juodu persiskyrė ir išėjo.

— Dvasia, — sušuko Skru-
džas, — neberodyk man dau-
giau nieko! Vesk mane namo.
Gana tau džiaugtis ir gėrėtis
mano kančiomis...

— Pažiūrėk dar vieną šešėlį,
— tarė dvasia.

— Nebereikia daugiau! —
sušuko Skrudžas, — nenoriu
jo matyti.

Bet nepermdaujama dva-
sia sugriebė jį abiem rankom
ir privertė žiūrėti.

Netrukus jie atsirado vėl ki-
toje vietoje. Triukšmas čia bu-

vo neapsakomas. Buvo tiek
daug vaikų, jog susijaudinęs
Skrudžas nepajėgė jų suskai-
tyti. Prie židinio sėdėjo labai
graži, jauna mergaitė, labai
panaši į tik ką prieš tai maty-
tąją. Skrudžui net pasirodė,
jog tai ta pati. Čia buvo dau-
giau jaunimo, vaikų. Staiga
kažkas pasibeldė į duris. Visi
linksmi šoko sutikti tėvo, ku-
ris grįžo namo, lydimas žmo-
gaus, apsikrovusio Kalėdų do-
vanėlėmis ir įvairiausiais žais-
lais — žaisleliais. Vaikai džiaug-
damies priiminėjo iš atnešu-
siojo ryšulius, graibstė jo ki-
šenes ir visai jį "apiplėšė",
puolė prie tėvo, pakibo jam
ant kaklo, pleskeno jam per
nugarą, pečius, glaminėjo, my-
lavo ir bučiavo jį. Vargu ar kas

sugebėtų aprašyti tą vaikų
džiaugsmą ir reiškiamą dėkin-
gumą. Prisitrunkę vaikai išsis-
kirstė, sugulė ir viskas nutilo.
Tik namų šeimininkas meiliai
glamonėjo vyriausiąją savo
dukterį, į kurią Skrudžas ati-
džiai įsižiūrėjęs pagalvojo, jog
tokia pat graži ir meili būtų
galėtų jį vadinti tėvu ir būti
skaisčių pavasario spinduliu jo
gyvenimo žvarbios žiemos me-
tu. Ir jo akyse sužibo ašaros.

— Bella, — pašaukė vyras
žmoną ir ėmė pasakoti, kad
males mįsterį Skrudžą vieną
besėdintį šaltoje savo kontoro-
je. Abu juokėsi iš to seno
sykštuolio.

— Dvasia, — išvesk mane iš
čia, — prašė Skrudžas.

— Aš juk žadėjau tau paro-
— (Nukelta į 4-tą psl.)

Kalėdų ir Naujų Metų proga visus
geros valios lietuvių sveikina

CHARLES GENIS

INSURANCE BROKER — NOTARY PUBLIC

1611 So. 49 Court,

Cicero, Illinois

Tel.: TO 3-6169

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujų Metų
visiems savo klientams ir draugams linki

ANTANAS VASILIAUSKAS

MAISTO KRAUTUVĖ

1345 So. 49th Avenue

Cicero, Ill. 60650

Tel.: Townhall 3-2834

Linksmų Kalėdų švenčių ir laimingų Naujų
Metų linkime visiems savo klientams
ir draugams

A. AND A. TAVERN

TAI TĖVŲ PALIKIMAS — LIETUVISKA UŽEIGA

ANTHONY and MARY TAMOLIŪNAS

1447 So. 49th Ave.,

Cicero, Ill. 60650

Telefonas: TO 3-9571

Reg — Pool Table jauniems ir suaugusiems

Linksmų Kalėdų ir laimingų 1972 Naujų
Metų linkiu visiems savo pažįstamiems
ir draugams

ALBINAS RUDINSKAS

1603 So. 49th Ave.

Cicero, Ill. 60650

Telefonas 652-0743

Linksmų Kalėdų švenčių ir laimingų Naujų
Metų linkime visiems savo klientams,
draugams ir pažįstamiems

GRANT FUEL CO.

ADAM BERNADISIUS, Sav.

1546 South 49th Ct.

Cicero, Ill. 60650

Phone OL 2-9311

Smagių, nuotaikingų Kalėdų švenčių ir
laimingų naujųjų Metų
linkime visiems mūsų krautuvės lankytojams, pirkėjams
ir geriesiems mūsų šeimos bičiuliams.

LYDIA'S HEALTH FOODS
EMILJA, JURGIS, LIDIA DUDENAI

2439 West 71st Street — Chicago, Ill.

**VISI BIZNIERIAI
GARSINKITĖS NAUJIENOSE**

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujųjų Metų
linki visiems
taupytojams ir geros valios lietuviams

**ST. ANTHONY SAVINGS AND
LOAN ASSOCIATION**

1447 So. 49th Court, Cicero, Illinois 60650
Telefonai Priemiesčiams 656-6330, Miestui: 242-4395

OFFICERS

PAUL PUTRIM, President
FRANK L. BOGDAN Jr., Vice-President
JOSEPH F. GRIBAUSKAS, Exec. Secretary
BENNIE DIRZIUS, Asst. Secretary
ADAM BERNADISIUŠ, Treasurer
JOSEPH BUTKUS, Asst. Treasurer
HELEN P. RUKUIZA, Controller
JEROME STRAUSS, Attorney

SYKSTUOLIS SKRUDŽAS
(Atkelta iš 3 psl.)
ANTROJI DVASIA

dyti praėjus šešeliui, tad ne-
kaltink mane, jei jie visai pa-
našūs ir tikrovi.

— Išvesk manel! — sušuko
Skrudžas, norėdamas iš čia iš-
eiti, susigrūmė su dvasia — pa-
lydove, bet greitai pavargo,
nuilso ir, priėjęs lyg prie savo
lovos, atsigulė į ją ir tuoj kie-
tai užmigo.

Baisiai knarkdamas Skru-
džas pabudo ir sėdėdamas lo-
voje stengėsi atsiminti, kas su
juo atsitiko. Jautėsi pavargęs,
bet turėjo laukti antrosios dva-
sios. Dvasiai nepasirodžius,

jis norėjo pašaukti ją, kad ji
jo netikėtai neužkluptų ir neiš-
gąsdintų. Praėjo penkios, de-
šimt minučių, ketvirtis valan-
dos, — niekas nesirodė. Skru-
džas nekantraudamas atsikėlė
iš lovos ir užsimovęs šlepetes
nudulino prie durų. Vos tik iš-
tiesė ranką durų rankenos
link, keistas balsas pašaukė jį
vardu, kvietė įeiti. Skrudžas
įėjo. Kambarys, aišku, buvo
jo paties, bet jame viskas bu-
vo keistai, neatpažįstamai su-
keista. Švietė labai keistos
šviesos, žindinyje liepsnojo to-
kia didelė ugnis, kokios šitas
kambarys niekada iki šiol ne-
buvo matęs. Ant grindų buvo
sukranta kalnai paukštienos ir
įvairios žvėrienos, pyragų, vai-
sių ir puodai verdančio pušio.
Skrudžui tik pažvelgus pro du-
ris, stiprus vyriškas balsas pa-
šaukė: „Ieik“. Skrudžas į-
ėjo. Patogiai įsitaisęs minkšta-
suolyje, sėdėjo linksmas, gra-
žus, labai malonios išvaizdos
atletas. Nors dvasios žvilgsnis
buvo labai malonus, tačiau
Skrudžas nenorėjo su juo susi-
pažinti.

— Aš, dabartinių Kalėdų
dvasia, — tarė linksmas atle-
tas, — pažvelk į mane!

Skrudžas pažvelgė. Dvasia
buvo labai įmantri, neįpras-
tai apsidėjęs, bet jos plikos
kojos kyšojo iš po plačios man-
tijos.

— Tu niekad nesimatęs
mane panašios būtybės? — pa-
klausk dvasia.

— Niekad, — atsakė Skru-
džas.

Dvasia liepė Skrudžui palies

Joseph F. Gribauskas

DIRECTORS

JOSEPH F. GRIBAUSKAS
FRANK L. BOGDAN JR.
CHESTER ARASIM
BENNIE DIRZIUS
PAUL PUTRIM
ADAM BERNADISIUŠ
JOSEPH BUTKUS
PAUL G. PUTRIM
ANTHONY BERNADISIUŠ

Season's Greetings

ELECTED OFFICIALS OF THE TOWN OF CICERO JOIN IN EXTENDING
CHRISTMAS GREETINGS AND BEST WISHES FOR A HAPPY AND PRO-
SPEROUS NEW YEAR TO ALL THEIR FRIENDS AND NEIGHBORS IN
CICERO — THE BEST TOWN IN AMERICA.

JOHN KARNER
President

JOHN F. KIMBARK
Town Clerk

FRANK A. MURIN
Assessor

GERALD B. RESNICK
Collector

TED J. ZAREMBA
Supervisor

FRANK A. MUNGAI
Trustee

OTTO F. DANEK
Trustee

BEN DARDA
Trustee

GERALD DOLEZAL, Trustee

**ELECTED REPUBLICAN OFFICIALS
TOWN OF CICERO**

ti jos aprangą. Skrudžas pa-
lietė ir tuojau stipriai į ją įsi-
kibo. Kambaryje viskas iš-
nyko, sutemo. Jie staiga atsi-
rado miesto gatvėje Kalėdų ry-
tą. Stipriai šalo. Žmonės valė
sniegą nuo šaligatvių, vaikai
linksmai bėgiojo ir svaidėsi
sniego gniūžėmis, keldami
triukšmingą, bet jaukią gal-
vėsė nuotaiką. Krautuvės dar
beveik visos buvo uždarytos.
Bet ne tai svarbu. Svarbu bu-
vo tai, kad pirkėjai taip sku-
bėjo ir plušėjo, jog besigrū-
dami vieni kitiems kliudė. Ne-
trukus ėmė gausi bažnyčių
varpai, šaukdami visus gerus
žmones į šventovę. Visi atro-
dė gerai nusiteikę ir, nors kar-
tais vienas kitą užkliudydavo,
bet nesipyko, nes Kalėdų die-
ną nedera pyktis, gėda.

Pagaliau varpai nutilo, ke-
pyklos užsitarė. Varguoliai
žmonės nėsė savo pietus, o
dvasia pakeldama jų indų dang-
čius, glaskė valgius kažin kuo
iš savo rankovės švyturio.

— Argi tas, kuo tu šlakstai
iš savo švyturio, turi kokį ypa-
tingą skonį? — paklausė Skru-
džas.

— Turi mano paties skonį.
— Ar jo gauna šiandien kiek
vien pietūs?

— Kiekvien, kuriuos valgo
geri, o ypač vargdieniai žmo-
nės.

— Kodėl ypač vargdieniai?
— Todėl, kad jie labiausiai
to reikalingi.

— Dvasia, — tarė kiek pa-
mąstęs Skrudžas, — aš stebiuo-
si, kad iš visų būtybių, gve-
nančių visuose mus supančiuose
se pasauliuose kaip tik tu no-
rėtum apriboti skaičių atsitik-
imų, tinkančių vargdieniams
nekalčiausiai gerėtis.

— Aš norėčiau?! — sušu-
ko dvasia.

— Tu nori neduoti jiems pie-
tauti kiekvieną septintą sa-
vaitės dieną, — gal būt vienin-
tėlę dieną, kada jie, galima
sakyti, pietauja. Argi tu to ne-
nori?

— Aš noriu?! — sušuko dva-
sia.

— Juk tu reikalauji, kad ši-
tos vietos sekmadieniais būtų
uždarytos.

— Aš reikalauju? — vėl su-
šuko dvasia.

— Atleisk man, jei aš klys-
tu, bet tai buvo padaryta tavo
arba bent tavo šeimos vardu.
— tarė Skrudžas. — Žemėje yra
žmonių, kurie giriasi pasižįstą
su mumis ir mūsų vardu dirba
visus savo darbus, kupinus ne-
švarių geidulių, puikybės, ne-
apykantos, nedorybės, pavy-
do ir egoizmo. Tačiau tie žmo-
nės mums taip svetimi, lyg jų
visai nebūtų. Atmink tai ir kal-
tink tik juos, ne mus.

Skrudžas pažadėjo įsitė-
myti ir atsiminti. Jie nemato-
mi keliavo iš miesto į priemies
čius.

Dvasios nepaprasta ypatybė
buvo ta, kad nors ji buvo mil-
žiniško ūgio, bet visur galėjo
įsiterpti nematoma. Ir taip jie
atėjo į Skrudžo raštininko bu-
tą. Ant slenkčio dvasia susto-
jo, palaimino ir keliais savo
švyturio lašais pašlaskė Bobo
Krečito butą. Tik pamanykit!
Bobas uždrėdavo vos 15 šil-
gų per savaitę, o vis dėlto šių
Kalėdų dvasia palaimino jo la-
bai kuklų butelį.

Ponia Krečtienė ir jos duk-
ros, du kart verstaiais drabužiais
apsidėjęsios, bet pasipuošu-
sios pigiais, spalvotais kaspinė-
liais, atrodė šventiškai, gražiai.
Krečitai turėjo nemažą šeimą,
bet jie visi labai gražiai sugy-
veno ir, šių Kalėdų proga, mei-
liai ilgėjosi tų šeimos narių,
kurie iš darboviečių dar nebu-
vo parėję pastogėn. Paruošę
labai kuklius savo kalėdinius
valgius, jie visi kartu pasimel-
dė, rimtyje ir tyloje kiekvie-
nas savo vietoje susėdo aplink
stalą, į kurį jų geroji motina
atnešė skaniai iškeptą, prikims-
tą žąsį. Jų stalas retai tematė

(Nukelta į 5 psl.)

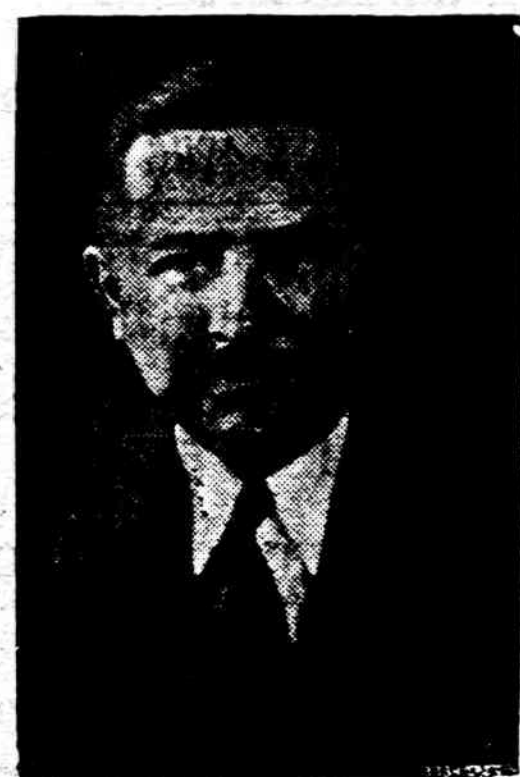

Linksmų šv. Kalėdų ir laimingų Naujų Metų
linki visiems klientams, draugams
ir pažįstamiems

BRIGHTON BAKERY
ANTANAS MACKEVICIUS, Sav.

Telef.: V Virginia 7-1250
2457 West 46th Place Chicago, Ill. 60632

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujųjų Metų
visiems savo bičiuliams ir geros valios
lietuviams linki

JUDGE JOHN T. ZURIS

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ
IR
LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ
VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS LINKI

L. BUKAUSKAS IR SŪNUS

LAIDOTUVIŲ DIREKTORIAI

10821 So. Michigan Avenue
Phone CO 4-2228.
649 EAST 162nd STREET SOUTH HOLLAND, ILL.
CO 4-2228

Linkim Linksmiausių Kalėdų švenčių ir
Laimingiausių Naujųjų 1972 Metų
visiems nariams, rėmėjams, draugams
ir pažįstamiems

**SUSIVIENIJIMO LIETUVIŲ AMERIKOJ
228-TA VYRŲ KUOPA**

STANLEY MOLIS, pirmininkas
PETER JASAITIS, vicepirmininkas
VYTO UZNYS, fin. raštininkas
ANTHONY PETRAITIS, išdininkas
ADAM ANDERSON, nut. raštininkas
GEORGE JONIKAS, izdo globėjas
BRUNO SHOTAS, izdo globėjas

SYKSTUOLIS SKRUDŽAS

(Atkelta iš 4 psl.)

tokią žąsį. Pasigardžiuodami visi stebėjosi žąsies trapumą, kvapu ir skanumu... Nors tos žąsies buvo nedaug, bet jie jos nesuvalgė, o vienok visi buvo sotūs ir patenkinti. Po žąsies kepsnio jie užsigardžiuo skaniu pudingu, kuris buvo papuoštas Kalėdų žalumynais ir kvepėjo romu.

— O koks puikus pudingas! ... — labai rimtai pagyrė seimos galva. Ponia Krečtienė dėl to pagyrimo jautėsi, kaip sakoma, lyg "septintame danguje". Pagaliau, pietūs buvo baigti. Nudengę stalą, pašlavę grindis, pakūrė židinį.

— Brangieji mano, Dieve duok, mums turėti linksmas

Kalėdas! Telaimina mus Viešpaties! Teesie kiekvienam mūsų Viešpaties palaima, Jo meilė ir valia!

Visa šeima pakartojo šiuos žodžius. Seimoje berniukas Taini Timas buvo ligūstas.

— Dvasia, — tarė Skrudžas su užuojauta, kurios iki šiol niekada jo širdyje nebuvo, — pasakyk, ar Taini Timas gyvens?

— O kas čia tokio? Tegu miršta: sumažins žmonių perteklių, — atsakė dvasia. Skrudžas, išgirdęs savo paties dvasios tik pakartotus žodžius, susigėdęs nulenė galvą ir nusiminė.

— Žmogau, — tarė dvasia, — jei tu turi žmogaus širdį, ne

akmenį krūtinėje, nekarto k tu pikty egoistinių, lėkščių bendrų posakių, kol nesužinosi kas yra tas vadinamas "žmonių perteklius". Ar tai tau sprendži, kam gyventi ir kam mirti? Dievui tu gali būti mažiau vertas gyventi, negu milijonai tokių vargingų vaikų. Dieve mano! Girdėti kaip vaikai ant lapo sako, kad pernelyg daug alkanų jo brolių gyvena dulkėse!

Išgirdęs tą dvasios priekaištą Skrudžas nulenė galvą, nuėjo akis žemyn. Bet kai buvo ištartas jo vardas, tuojau jis pasakė.

— Geriu už sveikatą misterio Skrudžo, kurio dėka mes čia puotaujame.

— Kurio dėka mes puotaujame? — griežtai protestuojanti tonu sušuko susijaudinusi ponia Krečtienė.

— Aš norėčiau, kad jis čia būtų. Pasakyčiau aš jam savo nuomonę apie jį. Tegu jis suvalgytų ją su apetitu...

— Mano brangioji, — ramiai atsakė Bobas, — vaikams gir-

dynt Kalėdų dieną nedera blogu minėti nei tų, kurie nėra draugiški...

— Tai tiesa. Tik tai tokios didelės šventės proga gali atsitikti, kad kas nors gertų į sveikatą tokio biauzybės šykštuočio, pikčiurnos ir beširdžio, koks yra tas misteris Skrudžas.

— Mano miela, juk šiandien Kalėdos! Sakiau, kad nedera taip kalbėti apie žmogų...

— Aš gersiu jo sveikatą dėl to, kad tu to pageidauji ir dėl to, kad tai yra ypatinga dievų, — pareiškė Krečtienė ir tuojau palinkėjo linksmy Kalėdų ir laimingų Naujų Metų! Tegu jis būna laimingas!

Po motinos Skrudžo sveikatos išgerė ir visi vaikai, nors Skrudžas buvo visos jų šeimos siaubas, išnaudotojas. Vien tik jo vardas užtraukdavo liūdesio šešėlį šeimai bent kelioms minutėms...

Tuo tarpu sutemo ir pradėjo smarkiai snigti. Dvasia vedė Skrudžą, nesakydama kur. Jie atsirado viduryje tuščios ganyklos, kurios viduryje bu-

vo suverstos milžiniškos krūvos akmenų. Kai einant per mišlą pro langus visur matėsi linksmai, šventiškai nusiteikę žmonių veidai, švietė jaukios švieselės, visur buvo juntama pulsuojanči gyvybė, tai čia, šioje baloje, buvo tuščia, klaidu ir net baisu.

— Kokia čia vieta? — paklausė Skrudžas.

— Čia vargingų rūdakasių gyvenvietė.

Netrukus jie pamatė vieną nedidelę lūšnelę, kurioje gražiai linksminosi susirinkę žmonės. Pamatė vyriškį ir seną moterį, jų vaikus su savo vaikais. Visi buvo švarūs, pasiredę ir linksmi. Pavieniai ir chorą gražiai giedojo Kalėdines giesmes. Tačiau čia dvasia neilgai tebužtruko. Liepė Skrudžui įsikabinti į jos rūbą ir nuslinko... Kur? Ar ne prie jūros? Skrudžas apsižvalgė ir pabūgo: už savęs pamatė žemės galą — baidiū uolų eilę ir girdėjo triukšmingą, gaivališką bangų ūžimą. Toi nuo kranto, ilgoj uolų eilėj stovėjo vienintelis jūros švyturys, kuriame du žmonės — švyturio sargai — kureno ugnį. Ištiesę per medinį stalą grubias savo rankas, laikydami jose grogo stiklus, jie linksmais veidais vienas kitam linkėjo linksmy Kalėdų švenčių, visokių sekmių ir net Kalėdų giesmę sutartinai užtraukė.

Po to dvasia kartu su Skrudžu aplankė jūreivius, besigrumiantį su audros sukelto milžiniškomis bangomis laivą. Ten kas buvo tarnyboje, buvo savo vietoje, o kas buvo tarnybą atlikęs, — išsėjęsi kajuotėse. Nepaisant nuolatinio pavojaus iš jūros, kai kurie laivo pareigūnai drauge su žemesniaisiais tarnautojais, eiliniai jūreiviai, daužė stiklius romo, nuosirdžiai ir linksmai sveikindami vieni kitus Kalėdų švenčių proga ir linkėjo daug sėkmės.

Girdėjosi čia nesančių jiems brangių žmonių vardai. Kiekvienas savo širdyje pergyveno didžiųjų švenčių nuotaiką. Ka da Skrudžas, besiklausydamas ūžiančio vėjo, galvojo apie tai, kaip klaidu ir baidu keliauti tamsoje nežinomais jūros verpetais, kurių slėpiniai gilūs kaip mintys, jo klausia staiga pagavo garsų nuosirdų kvatojimą. Dar labiau jis nustebė, kai pažino sūnėno balsą. Netrukus pats atsirado šviesiame ir jaukiame kambaryje. Dvasia šypsodamasi stovėjo šalia Skrudžo ir mieliai žiūrėjo į sūnėną.

— Cha, cha, cha! — juokėsi sūnėnas. — Cha, cha, cha!... Tokį nuosirdų kvatojimą labai retai tenka girdėti. Kaip lengva yra užsikrėsti ligomis ir skurdu, taip pat labai lengva užsikrėsti linksnumu ir juoku.

— Jis pasakė, jog Kalėdos yra niekai! — pagaliau garsiai paskelbė Skrudžo sūnėnas, — ir jis tuo tiki...

— Juo didesnė jam gėda, Fredai, — ištarė pasipiktinusi jo žmona.

Sūnėno žmona buvo labai graži ir protinga moteriškė. — Jis be galo keistas senis, — tęsė Skrudžo sūnėnas, — ir ne toks simpatiškas, koks galėtų būti.

— Aš gerai žinau — jis turtois — pasakė Fredo žmona. — Bet kokia nauda iš jo turty, kai jis ne tik kitiems, bet net pats sau geresnio kšnio gali. Jo Dievas — pinigai, bet jis jų jokiam naudingam reikalui ne naudoja... Jis nežino, kam jie po jo mirties atitekt. Kad įmanytų — pasiimty juos su savimi į "aną pasaulį"...

Ir visi Fredo šeimoje buvę jų draugai nuosirdžiai ir skaniai iš Skrudžo klaukiaus guobšumo juokėsi. Skrudžo sūnėno žmona gerai skambino arfa ir dabar, tarp kitko, paskambino vieną trumputę ariją... Bet ne visas šis vakaras buvo skirtas muzikai. Jie pradėjo

žalsti: gūžynėtis, gaudytis ir pūsti. Namų šeiminiškė nedalyvavo gūžynėse, bet žaidė su kitais fantus ir "kaip jūs jį mylite" žaidimą. Čia buvo susirinkę apie 30 senų ir jaunų žmonių, ir visi jie žaidė ir linksminosi bendrai.

Skrudžas taipgi žaidė. Dvasia buvo labai patenkinta, matydama Skrudžą taip gerai nusiteikusi. Žaidė "Taip ar ne" žaidimą. Skrudžo sūnėnas turėjo užminti mįslę, o kiti ją atspėti. Pirmasis turėjo atsakinėti tikrai "taip ar ne". Iš atsakymų į daugybę klausimų paaiškėjo, jog sūnėnas užmėnes gyvą žvėrį, nemalonų, laukinį, kartais staigiantį, kartais urzgiantį, kartais kriuksintį, kartais kalbantį, gyvenantį Londone, vaikščiojantį gatvėmis, bet jo nevadžioja rodyti, nes jis ne arklys, ne karvė ir ne jautis, ne tigras, ne šuo, ne kiaulė, ne katė, ne lokys. Su kiekvienu nauju klausimu sūnėnas plysdavo juokais. Pagaliau, gražutė jo sesuo, taip pat juokdamosi sušuko:

— Aš atspėjau! Aš žinau, kas tai yra, Fredai!

— Na, kas?

— Tai jūsų dėdė Skrudžas! Kadangi jis pakankamai palinksmo mus, aš keiliu taurę už dėdės Skrudžo sveikatą.

— Puiku, už dėdės Skrudžo

sveikatą! — šaukė visi juokdamiesi.

— Šioks jis ar toks, — Dieve duok jam linksmy Kalėdų švenčių ir laimingų Naujųjų Metų, — tarė Skrudžo sūnėnas.

Visas šis linksmas reginys išnyko iš akių po paskutinių sūnėno žodžių ir Skrudžas kartu su dvasia nukeliavo toliau. Lakstė jie labai toli, aplankė daugybę namų, daug matė ir kiekvienas naujas vaizdas nešdavo laimę. Dvasia sustodavo prie ligonių lovų ir ligoniai palinksmėdavo, išstremtiesiems rodydavosi, jog jie artėja prie savo namų... Kalėdų dvasia laikė sunkiai kovojančius su vargais ir bėdomis žmones, kurie vėl įgydavo naujų jėgų ir vilties kovoti ir laimėti. Neturtėliai pasijusdavo turtin-gesni. Dvasia visur suteikdavo savo palaiminimą ir parodydavo Skrudžui slėpiningas priežastis ir visų vargų ir nelaimių reikšmę.

Ilgai tai buvo naktis. Bet ar tai buvo tik viena naktis. Skrudžas tuo abejojo. Jam atrodė, kad visos Kalėdų šventės buvo jo kartu su dvasia praleistos bekeliaujant. Skrudžas pastebėjo, jog dvasios plaukai visai pražilo.

— Argi dvasių toks trumpas amžius? — paklausė Skrudžas.

(Nukelta į 6 psl.)

Linksmų Kalėdų švenčių ir laimingų Naujų Metų linki visiems draugams ir klientams

JONAS IR BRONĖ BADAUSKAI
Užeigos savininkai

3238 So. Halsted St. — Tel. DA 6-9460

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ ŠVENČIŲ

LINKIME

VISIEMS MŪSŲ DRAUGAMS
IR PAŽISTAMIEMS

PETKUS ir SŪNUS
MARQUETTE FUNERAL HOME

2533 W. 71st Street — Tel.: GR 6-2345

CICERO

1410 So. 50th Ave. — Tel.: TO 3-2108

Linksmų Kalėdų švenčių ir laimingų Naujų Metų linki savo klientams, draugams ir pažįstamiems

BRUNO'S PAINT AND HARDWARE

Pittsburgh paints - varnishes - Glass - sundries - Toys & model supplies.

2612-14 West 71st St. GR 6-2427
Chicago, Ill. 60629

Linksmų Kalėdų ir laimingų Naujųjų Metų visiems geros valios lietuviams linki

Lietuvių MOTERŲ PILIEČIŲ LYGA
VALDYBA ir NARĖS

LINKSMŲ ŠV. KALĖDŲ ŠVENČIŲ
LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

linkiu visiems savo klientams, draugams
ir pažįstamiems

COMPLETE AUTO SERVICE

STASYS DAPKUS, Savin.

AUTOMOBILIŲ TAISYMO DIRBTUVĖ

4542 So. Western Ave. Cliffsides 4-2241

Pageidautume, kad ateinančiais metais sumažėtų mus skiriantieji maži, dažniausiai asmeniškos ambicijos dalykėliai, bet būtų sukauptos kiekvieno geros valios lietuvio visos pastangos dideliame ir vieningame Lietuvos išlaisvinimo darbe. Tikrai vieningas, gerai organizuotas bendras darbas bus naudingas pavergtai mūsų tautai.

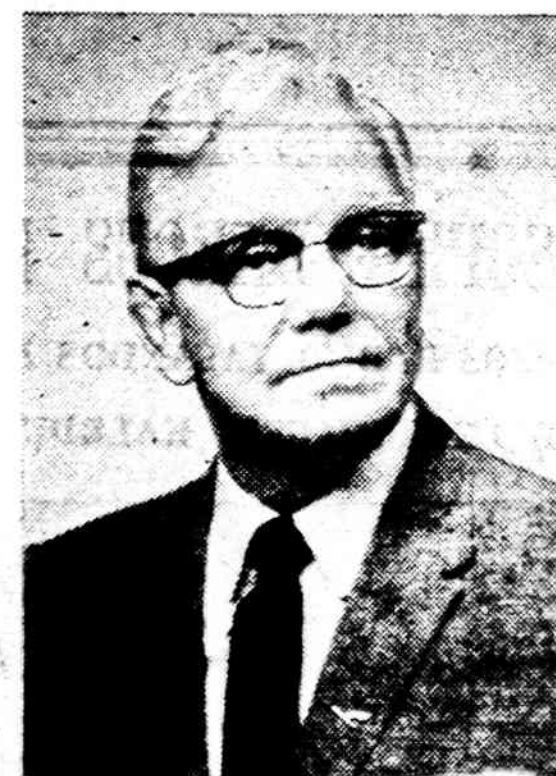
MARIJA ir ANTANAS RUDIS su Seima
LITHUANIAN RADIO FORUM

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ
linki visiems geros valios lietuviams

Mr. John G. Evans ir šeima
Mr. and Mrs. John G. Evans jr. ir šeima
ir
Mrs. Agnes Mažeika

LINKSMŲ ŽIEMOS ŠVENČIŲ
IR
LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ
visiems lietuviams linki

Vladas Rask — Rasčiauskas

American Travel Service Bureau prezidentas ir tarnautojos: Josephine Milerūtė ir Laima Luneckienė. 1972 metais ruošiamame dešimty (10) ekskursijų į Vilnių. Laiką galėsite pasirinkti, jeigu iš anksto užsiregistruosite. Sudarome dokumentus giminėms iš Lietuvos iškviesti.

Ruošiamame ekskursijų ir pavienių asmenų maršrutus į visus pasaulio kraštus pigiausiomis kainomis ir geriausiais patogumais.

AMERICAN TRAVEL SERVICE
BUREAU

WALTER RASK, Prezidentas
9727 So. Western Ave., Chicago, Ill. 60643
Tel.: (312) 238-9787-8

SYKSTUOLIS SKRUDŽAS

(Atkelta iš 5-to psl.)

— Mano amžius žemėje labai trumpas, — atsakė dvasia, — jis baigsis šią naktį.

— Šią naktį? — nustebo Skrudžas.

— Taip, ir tas laikas jau art.

— Klausyk!

Ir tuo akimirksniu kažkur išmūšė tris ketvirčius dvyliktos.

— Atleisk, kad paklausiau, — tarė Skrudžas, įsmeigęs žvilgsnį į dvasios apdarą, — tavo rūbais matau, kad tu-

ri kažką keistą, svetimą. Kas tai yra? Koja, nagas?...

— Žiūrėk!

Ir iš dvasios drabužio klostė išriedėjo du vaikai, nelaimingi, liesi, išblyškę, apdriškę, basi, baisūs. Jie krito ant kelių, kabinėdamiesi į dvasios drabužio kraštus.

— O, žmogau, žiūrėk čia, žemyn! — šaukė dvasia.

Tai buvo berniukas ir mergytė. Liesi, išgelte, raukšlėti, nemalonūs net pažūrėti. Jau-

nuose jų bruozuose, vietoj ge-

ručio angeliško šypsnio, buvo matyti kažkas labai pikto, demoniško, didžiausias viskuo nusivylimas ir gilus skausmas bei neapykanta. Joks suniek-sėjimas, joks, kad ir didžiausias žmonių ištvirkimas, ne-galėjo pagimdyti išgamy, nors per pusę taip baisių, kaip šitie nekalti vaikučiai.

Skrudžas, pabalęs iš bai-mės, atitraukė nuo jų. Jis mę-gino pasakyti, jog tie vaikai gražūs, bet tie žodžiai būtų už-sprangę jį skelbiant tokių bai-sių, veidmainišką nėlę. Skru-džas tegalėjo tiksliai paklausti:

— Dvasia, ar tai tavo vaikai?

— Jie žmonių vaikai, — at-sakė dvasia, žiūrėdama į juos, — jie kabinas į mane, šauk-damiesi keršto tėvams... Šito berniuko vardas yra Skurdas, o mergaitės — Tamsa. Saugo-kitės jų abiejų ir visko, kas su-jais giminiuojasi. Labiausiai bijokite antrosios.

— Argi jiems nėra kokios prieglaudos? — paklausė Skru-džas.

— Argi nėra kalėjimų? — at-sakė dvasia, kartodama pas-

kutini kartą jo paties tartus žodžius. — Argi nėra darbo na-mų?...

Varpas išmūšė 12. Skrudžas pasuko galvą, norėdamas pa-žiūrėti į dvasią. Tačiau dvasi-sios jau nebebuvo. Skrudžas atsiminė senio Jokūbo Marč-jaus pranešimą ir pakėlęs akis, išvydo baisų vaiduoklį, nuo galvos iki kojų aprutuliotą ir einantį taip, kaip žeme rūkas slenka.

TREČIOJI DVASIA

Skrudžas matė tyliai besiar-tinantį jį vaiduoklį. Vaiduokl-į supo tamsa. Jis buvo apsi-vilkęs ir apsigaubęs juodu ap-daru.

— Ar aš stoviu prieš būsimų Kalėdų dvasią? — paklausė Skrudžas.

Dvasia nieko neatsakė, tik mostelėjo ranka į priekį. Nors Skrudžas jau buvo apsipratęs su vaiduokliais, bet šitas bežo-dis pavidalas labai jį gąsdino. Skrudžo ėmė tirtėti rankos ir kojos.

— Atleities dvasia! — ėmė šaukti Skrudžas, — aš bijau tavęs labiau negu visų kitų dvasių, kurias ligi šiol esu ma-tęs.

Vaiduoklis nieko neatsakė, tik rankos mostu rodė kelią tiesiai pirmyn. Jis slinktelėjo tolyn taip sklandžiai, kaip bu-vo atėjęs. Skrudžas sekė jo še-šėlį, kuris jam rodė, kėlė jį ir vedė. Netrukus jie buvo mies-to centre, biržoje, tarp pirk-lių, pelnagaudžių. Čia vieni žvangino kišenėse pinigų, ki-ti nekantraudami judėjo, vaikš-tinėjo, dairėsi į laikrodžius. Vėl kiti — susimąstę vartė sa-vo didelius aukso antspaudus ir t. t. Visi elgėsi taip, kaip Skrudžas juos čia ir anksčiau matydavo besielgiančius. Dva-sia prie būrelio vertelgų susto-jo. Skrudžas klausėsi biznie-rių kalbų.

— Ne, — sakė didžiuliu pagurkliu nutukėlis, — aš nieko daugiau apie tai nežinau. Ži-nau tik, kad jis mirė.

— Kada jis mirė? — teiravo-si kitas.

— Rodos, praeitą naktį.

— Kas gi jau atsitiko? — tei-ravosi trečias. — Aš maniau, kad jis niekad nemirs.

— Dievas vienas težino, — atsakė pirmasis atsidūšęs.

— Ką jis padarė su savo san-taupomis? — paklausė raudon-veidis su didele karpa ant no-sies.

— Apie tai nieko neteko gir-dėti, — atsiliepė ponas su di-deliu pagurkliu.

— Jis nepaliko jų man. Tai viskas, ką aš žinau.

Tą parėškimą visi bendru nusikvatojimu palydėjo.

— Jo laidotuvės bus labai liūdnos, — pasakė tas pats ponas su karpa ant nosies.

— Aš tiesiog nežinau žmo-gaus, kurs galėtų į jo laidotu-ves nueiti.

— Ar neatsiras tarp mūsų savanorių? Juk jis giminingos mums profesijos žmogus.

— Aš nueičiau, jei kas už-fundytų ten gerus pusryčius, nes gerai nepavalgęs aš nega-liu eiti savanoriu.

Vėl visi ėmė juoktis.

Pašnekovai išsiskirstė, įsi-maišė kitų tarpan. Skrudžas pažino pirmąjį jų ir pažvelgė į dvasią, laukdamas iš jos pa-aikškinimo. Vaiduoklis įslinko į gatvę, kur vis dar buvo daug žmonių ir visi apie viską kal-bėjo.

— Senis šykštuolis pagaliau priėjo liepto galą, a?... — Taip, — atsakė antrasis.

— Tokiam tenai ir kelias... Šalta ar ne?

Kaip visada per Kalėdas... Skrudžas nustebo, kad dva-sia rando reikalo tokiomis tuš-čiais, bereikšniais pasikalbė-jimais domtis. Tačiau jautė, kad juose turi būti kas nors slaptingo ir reikšmingo, ko jis

dar nesuprato. Mač, Skrudžas neįstengė prisiminti nė vieno žmogaus, kurį galėtų tie pasi-kalbėjimai bei užuominos lies-ti, nors jautė, kad juose gali būti ir jam pačiam kas nors naudingo žinoti. Jis pradėjo dairytis, norėdamas pamatyti savo vaizdą. Bet jam nepavy-ko pamatyti nieko, kas būtų bent kiek į jį panašu. Tačiau vis tiek jis jau buvo apsispre-nęs savo gyvenimą iš pat pa-grindų pakeisti. Ramus ir rim-tas stovėjo šalia jo vaiduoklis su savo pirmyn ištiesta ranka ir įsmeigtomis į Skrudžą aki-mis, kas šturpu sukrėtė Skru-džą.

Apleidę užiančią biržą, per-sikėlė į skurdėnį miesto dalį. Čia gatvės buvo siauros, ne-švarios, daug nešvarių girtų žmonių slankiojo be aiškaus tikslo, o jų tarpe nemaža mai-šėsi ir įtartinos doros moterų.

Iš viso matėsi, jog čia netur-tingoji miesto dalis ir miesto „ponija“ jos gyventojais visai nesidomi: tesiverčia jie kaip kuriam parankiau ir pelnin-giau.

Taip besidairydami, Skru-džas su vaiduokliu atsidūrė mažoje, nešvarioje, visokių metalo atmatų ir skudurų bei kitko parduotuvėje, kurios sa-vininkas, žilas senis sukičius, sėdėjo prieš koksu kurenamą geležinę krosnelę ir papsėjo riestu cibuku pypkę. Jiems vos jėjus, ton krautuvėlėn įslinko sunkiu ryšuliu nešina moteriš-kė, o tuoju po jos jėjo kita, taip pat su ryšuliu. Jų įkan-din jėjo apsiiręngęs padėvėta juoda eilute vyriškis, kuris tas moteris pamatęs, lyg ir nela-bai jaukiai pasijuto. Paaiškė-jo, jog jie visi savo verslu „ko-legos“ ir iš matymo pažįstami. Netrukus jie visi trys ir senis, persimetę žvilgsniais, pradėjo juoktis.

— Jūs negalėjot kur nors ge-resnėje vietoje susitikti? — pa-klausė senis, kurio vardas bu-vo Džo.

— Visi mes savo darbą sąži-ningai dirbame.

Eikite į vidų, į vidų.

Vidum buvo vadinama erd-ve, esanti čia pat už skudurin-ės pertvaros. Seniui bekal-bant ir geležiniu virbu mai-šant krosnelėje anglis, pirmo-

ji moteris, numetusi savo ry-šulį ant grindų, klektelejo ant suolo ir, įžuliai išžurdama į kitus du, prašneko:

— Kas čia blogo? Kas pikta, ponia Dilbiene? Kiekvienas privalo savimi rūpintis. Ir jis visada taip elgėsi.

— Tikra tiesa, — pritarė an-troji, — niekas daugiau taip nesirūpino savimi, kaip jis.

— Na, tai nevėpsokim, kaip kokie nusikaltėliai! Kas čia žinos! O mes, manau, vienas kito neišduosim.

— O, ne! — atsiliepė Dilbie-nė ir vyriškis kartu.

— Na, tai nežiopsokim, dra-siai tarė pirmoji moteriškė, — tvarkykimės. Kas čia nu-kenčė kelių tokių daiktų nete-kės.

— Žinoma, niekas, — atsi-liepė ponia Dilbiene juokda-masi.

— Jis tas pikčiurna, senis šykštuolis, biauzybė, norėjo pasilaikyti juos numiręs, — kalbėjo moteriškė. Jei jis būtų geresnis buvęs, kas nors būtų jį sergantį globojęs, slaugęs ir nebūtų reikėję kaip vargšui, valkatai, mirti savo migyje vienišam.

— Tai teisingiausi kada nors girdėti žodžiai, — pritarė po-nia Dilbiene. — Tai vertas jam atpildas ir jo teismas už jo nežmonišką gobšumą.

— Tas teismas turėtų būti daug griežtesnis. Jei būčiau ką nors geresnio iš jo palaikų nu-čiūpusi, o dabar...

— Atrisk Džo ryšulį ir įkai-nok man jo turinį. Aš nesibi-jau būti pirmoji. Mes geriau-siai žinome, kad dirbame sau ir dėl to nėra jokios nuodėmės.

(Bus daugiau)

Antrojo Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongre-so Komitetas, Šv. Kalėdų ir Naujų Metų pro-ga nuosirdžiai sveikina visų kraštų lietuvių, visiems dėkoja už Kongresui teikiamą mora-linę bei materialinę paramą ir linki geriau-sios sekmės.

II PLJK KOMITETAS IR FINANSŲ KOMISIJA

ŠVENTŲ KALĖDŲ IR LINKSMŲ NAUJŲ METŲ
linki visiems lietuviams ir kviečia visus vieningai dirbti
Amerikos ir Lietuvių Tautos gerovei

LITHUANIAN CHAMBER OF COMMERCE
OF ILLINOIS
2212 CERMAK ROAD CHICAGO, ILL. 60608

1933

1972

VALDYBA:

KAZIMIERAS G. OKSAS — Prezidentas
PETER VILKELIS — I viceprezidentas
BRUNO KLEMKA — II viceprezidentas
JUOZAS BACEVIČIUS — III viceprezidentas
BRUNO GRAMONT — Sekretorius
ADOLFAS BALIŪNAS — išdininkas

DIREKTORIAI:

STANLEY BALZEKAS, Sr. Dr. JOSEPH B. JEROME
STANLEY BALZEKAS, Jr. WILLIAM J. KAREIVA
RONALD GREGG ALBERT J. KERELIS
JOHN EVANS FELIX RAUDONIS

VYTO SHUKIS

SOPHIE BARCUS RADIOJO ŠEIMA

IR LIETUVISKOS RADIO VALANDOS BENDRADARbiai LINKI VISIEMS
LIETUVIAMS LINKSMIAUSIŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

Aldona Daukas ir josios vyras Feliksas Daukas

VISOS SOPHIE BARCUS RADIOJO ŠEIMOS PROGRAMOS IŠ WOPA 1490 kil. AM.

Lietuvių kalba: Kasdien nuo pirmadienio iki penktadienio 11 — 12 val. ryto — Šešta-dienį ir sekmadienį nuo 8:30 iki 9:30 val. ryto.

7159 South Maplewood Avenue Tel.: HEMlock 4-2413
CHICAGO, ILLINOIS 60629

Linksmų Kalėdų ir Laimingų Naujųjų Metų
linkime visiems giminėms, draugams,
pažįstamiems, kaimynams, mūsų klubo
lankytojams ir visiems lietuviams.

Vietoje kalėdinių kortelių aukojame
NAUJIENOMS 10 dolerių.

LYDIA IR VYTAUTAS VAITONIS
Sav. Damen Club

6530 So. Damen Avenue Tel. 778-9244

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ
IR
LAIMINGŲ BEI SĖKMINGŲ
1972 METŲ

linkime meškeriotojams - medžiotojams ir
visiems lietuviams

CHICAGOS LIETUVIŲ MEŠKERIOTOJŲ-
MEDŽIOTOJŲ KLUBO VALDYBA
IR NARIAI

LINKSMŲ KALĖDŲ IR LAIMINGŲ
NAUJŲ METŲ VISIEMS GEROS
VALIOS LIETUVIAMS LINKI

JUSTINAS MACKEVČIUS